

skem v nepričakovanem obsegu povišati. Od vseh strani nam prihajajo novi naročniki in se z navdušenjem oprijemajo našega lista. To je posledica dejstva, da tudi med kranjskim ljudstvom pametno mišljenje prodira, da so se trezni ljudje naveličali vedne gonje in da pozdravlja vsako pošteno srce poročanje brezobzirne resnice.

Pred par desetletji vladal je še na Kranjskem popolni mir med slovenskimi in nemškimi prebivalci. Vsak Kranjec je bil ponosen, da je znal tudi nemško govoriti. Narodnostnega boja ni bilo. In kdo bi tajil, da se je ljudstvu takrat bolje godilo? Ali ni ravno v zadnjih desetletjih kranjski kmet na beraško palico prišel? Tam kjer je bilo preje zdravo gospodarstvo, imamo zdaj dolgeve, lepa posestva so razkosana, nekdanji posestniki pa trpijo v Ameriki kot sužnji kapitala! Kranjska dežela je do ušesa v dolgih, ljubljansko mesto istotako... In vse to se je v par letih spremenilo! V par letih, v katerih je divjala narodnostna gonja in rodila sovraštvo, bojkot, strast in gnusno politiko! Hribarjev vstop v javnost je začetek konca! Z njim se je pričela brezplodna hujskarija protinemštvu, katerega davčno silo ne sme nikdo prezirati. Z njim se je počela širiti protiaustrijska, srbofilska struja, ki pljuje na vse to, kar je bilo patriotičnim Kranjcem doslej sveto. Z njim se je pričelo izrabljanje gospodarskih korporacij in denarnih zavodov v politične namene. In zdaj prihaja že vsestranski polom... Hribar je položen ad acta, sam cesar ga je vrغل v staro železje. Mesta in dežela ječijo v dolgovih. Posojilnice pa hitijo v likvidacijo in konkurz...

To je resnica in ker je naš „Stajerc“ edini list, ki se upa to resnico brezobzirno povedati, zato si pridobiva i na Kranjskem toliko prijateljev. Kajti v svojem srcu je neopokvarjeno kranjsko ljudstvo že davno do grla sito nevarne prvaške gonje!

Naši nasprotniki pa divjajo in psujejo in hujskajo. Povsod nagovarjajo ljudi proti „Stajercu“, v svojih listih se kar penijo od jeze, obrekujejo in lažejo... Oh, vi nasprotniki, kako smešni ste! S to gonjo proti „Stajercu“ mu delate le reklamo in čimboli bodete naš list zatirali, temveč odjemalcev bomo dobili. Ako je naš list res slab, potem ga mirno pustite čitati; kajti ljudstvo je vendar dovolj zrelo, da loči zrno od slame. Ako je pa naš list dober, potem vsa vaša smešna hujskarija ne bode pomagala!

Našim prijateljem pa kličemo: Le naprej! Naznanite nam vsakogar, kdor bi proti „Stajercu“ hujskal, kajti postopali bomo odločno, da branimo svoje pristaše pred nesramnostjo srbofilskih plačanih kreatur...

„Stajerc“ se mora in se bode tudi na Kranjskem razširil!

* * *
Prvaški posojilničarji obtoženi. Državno pravdnštvo v Ljubljani je dvignilo obtožbo zo-

per člane predstojništva in nadzornišstva „Glavne posojilnice“, katere je z 2 milijona kron dolgov v velikem polomu. Med obtoženci so sledeči prvaki: dr. Hudnik, poslanec Turk, Anton Patih trgovec, pek Jože Čad, trgovec Jože Maček, trgovec Karl Meglič, svinjski trgovec Elija Predovič, Franc Hren. Seveda so ti možje skozinskož Hribarjevi pristaši. Zanimivo pa je, da so nekateri od njih (Turk in Meglič) tudi upravni svetovalci „Mestne hranilnice“ v Ljubljani. Pač značilno! Hm, hm!

Rudarji žrtve prvaških polomov. Pri ljubljanski „Glavni posojilnici“, ki stoji tik pred konkurzom, imajo slovenski izseljenci v Ameriki, večidel vbogi rudarji, nad en milijon kron vloženih. Vbogi ljudje, ki so si te krvave denarje od ust prišparali, ki so upali, da bodejo pozneje v domovini te denarje za zboljšanje svojega življenja porabili, — oddajali so svoj denar narodnjaškemu agentu Franku Saxer v Novem Yorku, češ da naj denar v zanesljivi hranilnici naloži. Saxer pa je pošiljal ta denar „Glavni posojilnici“ in je dobil zato seveda visoke provizije. Zaslužil je toliko, da je postal bogatin in se je pred par leti celo v Ljubljano pripeljal ter prinesel seboj židani slovenski trak za Prešernov spomenik... Rudarji v Ameriki pa bodejo brzkonese svoj krvavo zaslužen denar izgubili! Takšni so narodnjaki doma in v Ameriki! Saxer seveda taji in laže v svojem listu na vse pretege. Ali kdo mu veruje? Vbogi knapi, vbogi izseljenci...

Epilepsija. V časopisu se množijo v zadnjem času naznanila o važnih iznajdbah na polju praktičnega zdravilstva. Javnost se še ni pomirila vsled iznajdbe krvnega seruma in že se je iznajdbeni duh zdravnikov polastil doslej precej zanemarjenega polja zdravljenja epilepsije. Glavna zasluga grè v tem oziru priznanemu specialnemu zdravniku dr. Aleksandru Szabó, kateremu se je po dolgoletnemu preiskavanju posrečilo, izpopolniti svoj način zdravljenja, tako da z njegovo pomočjo pri težki epilepsiji nepričakovane zdravilne uspehe doseže. Natančnejša pojasnila na vprašanja pacientov ali njih svojcev daje ordinacijski zavod (Budimpešta, V., Grosse Kronengasse 18).

Za konjerejce. Ministrstvo za poljedelstvo vabi vse konjerejce in posestnike konjev, da naznani najkasneje do konca tekočega leta svoje prodajne, za plemo sposobne žrebce pisмено neposredno ministrstvu za poljedelstvo z vlogo, ki jo je prevideti s predpisano kolkovno znamko po I. K. Zglašene žrebce bode pregledal na njih stališču zastopnik državne žrebčarije ako mogoče še ob času pojanja in jih bode po izidu presodbe zaznamoval. Slučajni nakup deželnih žrebcev, kateri bodo spoznani kot popolnoma sposobni plemenski žrebci za dotično deželo, bode izvršila v teku jeseni po razmeri potreščine in na razpolago danih denarnih sredstev temeljem pooblastitve ministrstva za poljedelstvo državna žrebčarija sporazumno z organi poklicanimi k sodelovanju pri deželnem konjerejstvu. Vsled zglasitve kakega žrebca

za nakup kot deželnega plemenskega žrebca se ne ovira med časom slučajno namenjena drugovrstna razpolaga posestnika žrebca, kakor tudi nasprotno sprejetje zglasitve od ministrstva za poljedelstvo ne obveza istega k nakupu zglasenega žrebca tudi v slučaju njegove popolne sposobnosti. Vsaka zglasitve žrebca mora obsegati njegovi rod, velikost, barvo, starost in ceno, potem kraj, kjer se more žrebec pregledati. Rod žrebca po očetu kakor tudi po materi se mora postavno dokazati. Glede starosti zglasenega žrebca se opomni izrečno, da se more v poštev vzeti le nakup takih žrebcev, kateri so ob času zglasitve, ako so toplokrvni, dopolnili 3. starostno leto, ako so čisto hladnokrvni, ako so že dopolnili 2. starostno leto. Zglasitve takih žrebcev, kateri niso dosegli te starosti, se ne bodo vpoštevale. Zglasitve žrebcev, katere dospejo k ministrstvu za poljedelstvo še le po preteku zgoraj označenega roka, morejo se vpoštevati le v drugi vrsti in sicer le toliko, v kolikor se ni mogla potreščina nadomestnih žrebcev po številu in vrsti pokriti po nakupu pravočasno zglasenih žrebcev.

Krapina-toplice. Ravnateljstvu termalne kopalnice se je posrečilo, pridobiti za prihodnjo sezono za kopelsko restavracijo v Krapini-toplicah vsled svoje izborne kuhinje in kleti z nezgane hotelirja g. Johana Sauer. Ta novica se je sprejela s splošno zadovoljnostjo.

Naš članek o sramotnih razmerah v občini Vurmberg pri Ptuj, ki smo ga objavili v zadnji številki, prinesel je tudi dnevnik „Grazer Tagblatt“. Klerikalci v Vurmbergu so lahko ponosni, kako znameniti bodejo počasi po celem svetu postali!

Klerikalci in častna beseda. Slovensko-klerikalni poslanec dr. Jarc je na shodu v Rudolfovem lagal. Ker mu je neki naprednjak Rozman oporekal, rekel je dr. Jarc: „Ako ni res, kar sem trdil, me lahko kot lažnika plakatirate.“ No, Rozman je napravil plakate, na katerih je Jarca za lažnika imenoval, Jarc pa ga je tožil. Pri sodnji je Rozman dokazal, da je Jarc lažnik in je bil oproščen. Lepe voditelje ima klerikalno-prvaška stranka!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Kakor grob so molčali klerikalni bratci na shodu v sv. Lenartu, ko je urednik Linhart povedal o papeževem ukazu, glasom katerega ne sme biti noben duhovnik blagajnik ali predsednik kakšnega denarnega zavoda. Niti „be“ niti „me“ se niso upali reči. Proti sv. Očetu se ti tercijali seveda niso upali niti besedice črh-niti, svoje politične duhovniške vodje pa tudi niso smeli grajati. In molčali so. Niti Kemperle jim ni prišel na pomoč, čeprav občeje toliko z duhovniki, da ima gotovo že nekaj žegna na sebi. Tudi on je molčal. In to je bilo najpametnejše!

Kdor ne vboga, ga tepe nadloga, — kaj-ne, gospodine Kemperle, glavni urednik slavne „Straže“? Ko ste zadnjič na shodu v Mariboru rogovili, ste morali vendar izprevideti, da naši kmetje ne sedejo na klerikalni lim. In čeprav ste se tako daleč „ponožali“, da ste vkljub vsej narodnjaški zagriženosti v nemškem jeziku govorili, Vas kmetje niso hoteli poslušati in so Vas malo glasno „odslovili“. Prosili ste milo urednika Linharta za osebno varnost, ki Vam jo je ta tudi zajamčil. In res se Vam ni niti las na glavi skrivil. V zahvalo pa ste načelkali v svoji „Straži“ laž, da smo se Vas zbali, da se je ves shod pred Vami tresel... To je bila neodpustljiva laž, g. Kemperle, in mi smo rekli, da Vas nikdar več ne bomo branili. Vi niste vbogali in ste prišli zopet na shod v sv. Lenart. In z enim Krambergerjem ste vodili gonjo. Pozneje seveda ste prišli z solzami v očeh in ste se trepetajoče skrivali za sabljico g. komisarja ter ga prosili zopet za pomoč. Ali — odleteli ste skozi vrata, da je bilo veselje! Vbogajte torej, prijatelj Kemperle, in ne vzpirajte škan-dalov po naših shodih, kajti tudi naša potrpežljivost ima svoj konec.

Najbolj vjezilo je prelasanega rezervnega oficirja Krambergerja in njegovo pijano tolpo, ko je govornik Linhart omenil Breznika in njegove sladke bratce. Kakor da bi gad pičil, skočil je Kramberger pokonci. Neki kmet pa mu je zaklical: Nikar se ne jezi, šrihar, saj ti nisi kriv, da je mrzli Breznik tvoj stric...

Zopet nesreča v zraku.

Dne 29. decembra se je dvignil v Schmar-gendorfu balon „Hildebrandt“ v zrak. Tri tedne niso o njemu ničesar zvedeli; zdaj pa so našli balon, ki je ponesrečil. Padel je namreč iz velikanske višočine v jezero Göhren in je našel lastnik dr. Kohrs kakor tudi drugi potnik prokurist Keidl, svojo smrt. Naša slika kaže v levem kotu balon, v desnem dr. Kohra, spodaj v jezeru zmznjene



Die Ballonhülle auf dem zugefrorenen Göhrensee in Pommern.

Die Fundstelle des Ballons „Hildebrandt“.

ostanke razbitega zrakoplova.